

Modlitwa przygotowawcza: Prosić Pana, aby wszystkie moje zamiary decyzje i czyny, były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego majestatu.

Obraz: Zobacz Jezusa razem z Apostołami w zwykłym momencie dnia, jak zwyczajnie są razem, rozmawiają, żartują, są blisko.

Prośba o łaskę: O ufność wobec potęgi Boga.

1. Sługa

Spotkanie z Jezusem prowadzi stopniowo ku przyjaźni z Nim. Historia każdego z Apostołów mogłaby być przykładem pięknej opowieści o przyjaźni z Jezusem, historii objawiania się Boga i poznawania Go. Moment, o którym mówi Ewangelia jest miejscem, w którym Jezus nie nazywa już Apostołów sługami, lecz przyjaciółmi. Zatrzymajmy się jeszcze na chwilę nad relacją sługi do pana. Pierwszym co się narzuca jest to, że relację tę cechuje dystans i pewna formalność. Sługa jest niżej od swojego pana, jest tu pewna nierówność, nawet jeżeli w tej relacji panuje obustronny szacunek i serdeczność, nie ma mowy o bliskości i pewnej intymności. Zawsze wyczuwa się dzielącą ich odległość. Wydaje się też, że obecna jest jakiegoś rodzaju niepewność i obcość. To są dwa różne światy, czasem radykalnie inne.

2. Przyjaciel

Sytuacja zmienia się gdy przyglądamy się przyjaciołom. Tu pierwszym co się jawi jest równość między przyjaciółmi. Nie ma tu lepszych ani gorszych. Jest wzajemność i wolność. Nie ma formalizmu, choć przyjaciele darzą siebie szacunkiem. Jezus gdy mówi o przyjaźni z Nim mówi o poznaniu i pełnieniu Jego woli. Ma jednak na myśli nie tyle poznanie Boga jako zdobywanie wiedzy o Nim, ale chodzi Mu o znajomość, która jest równocześnie bliskością i intymnością. Bardziej o poznawanie sercem niż ogarnięcie umysłem, chodzi tu o żywe doświadczanie. Pełnienie Jego woli wypływa właśnie z poznania Boga, Jezus nam Go w Sobie objawił. W Nim poznajemy zamysły Boga i ufamy Mu, nie lękamy się Go i rodzi się w nas pragnienie pełnienia Jego woli. Bo mamy tę pewność, że Bóg chce dla nas dobra. To właśnie cechuje przyjaciół Boga, brak lęku przed Nim. Kiedy poznajemy Boga przestajemy się Go lękać i stajamy się Jego przyjaciółmi.

3. Owoc

Życie w przyjaźni z Bogiem przynosi piękny i trwały owoc. Jest nim właśnie Zbawienie, które otrzymujemy przyjmując do serc Jezusa. Jest to wielki i niezasłużony niczym dar, kiedy Bóg wybiera nas byśmy mogli być blisko Niego. Kiedy staje się nam równy właśnie dzięki Jezusowi, który przyjmuje ludzką naturę i w ten sposób jest nam bliski. A my możemy być kanałem łaski dla innych, wstawiając się za nimi ufni w obietnicę daną przez Jezusa, że „o cokolwiek prosić będziemy w imię Jego, otrzymamy to”, bo nasz Bóg jest dobry.

Rozmowa końcowa: Na koniec porozmawiaj z Jezusem o tym wszystkim co wydarzyło się podczas modlitwy i odmów „Ojcze nasz”.